

Sygn. akt IV KK 342/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Puskarski

Protokolant Ewa Sokołowska

w sprawie **M. C.**

obwinionego z art. 92 § 1 k.w. w zw. art. 45 ust. 1 pkt 4 ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz art. 97 k.w. w zw. art. 23 ust. 1 pkt 3b ustawy - Prawo o ruchu drogowym po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k. w dniu 15 listopada 2017 r.,

kasacji Prokuratora Generalnego na korzyść obwinionego

od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 23 lutego 2017 r., sygn. akt II Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. akt II W (...),

**uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w T. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 30 listopada 2016 r., sygn. akt II W (...), uznał M. C. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. w zw. z art. 45 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym i art. 97

k.w. w zw. w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 3b ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym i za to wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 zł.

Sąd Okręgowy w T. rozpoznał apelację obrońcy i wyrokiem z dnia 23 lutego 2017 r., II Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w K.

Prokurator Generalny wniósł od powyższego wyroku kasację na korzyść obwinionego. W kasacji zarzucono rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego - art. 4 k.p.s.w., art. 106 § 1 i 3 k.p.s.w. i art. 453 § 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.s.w., polegające na rozpoznaniu sprawy w postępowaniu odwoławczym bez udziału obwinionego, w następstwie bezpodstawnego przyjęcia przez Sąd, że został on prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy apelacyjnej, co naruszyło jego prawo do obrony. W konkluzji Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w T. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut podniesiony w kasacji jawi się jako zasadny w stopniu oczywistym. W istocie, apelacja obrońcy obwinionego od wyroku Sądu Rejonowego w K. została przez Sąd Okręgowy w T. rozpoznana na rozprawie odwoławczej w dniu 23 lutego 2017 r., pod nieobecność obwinionego. W aktach postępowania brak jednak dowodu doręczenia obwinionemu zawiadomienia o tym terminie, zatem nie jest jasne na jakiej podstawie przyjęto, że obwiniony został o terminie rozprawy prawidłowo zawiadomiony, jak zapisano w protokole. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreślano, że prawo do obrony w postępowaniu odwoławczym realizuje się przede wszystkim w możliwości uczestniczenia oskarżonego lub obwinionego w rozprawie apelacyjnej. Możliwość taką w postępowaniu w sprawie o wykroczenie gwarantuje treść przepisu art. 106 k.p.s.w., który w § 1 statuuje prawo stron do uczestniczenia w rozprawie apelacyjnej, zaś w § 3 wskazuje, iż rozpoznanie sprawy w przypadku niestawiennictwa stron jest możliwe wyłącznie w sytuacji prawidłowego zawiadomienia ich o terminie rozprawy apelacyjnej (zob. wyrok SN z dnia 6 czerwca 2013 r., III KK 140/13). Bezspornym jest zatem, że w efekcie przeprowadzenia przez Sąd Okręgowy rozprawy pod nieobecność obwinionego, którego nie zawiadomiono o jej terminie, doszło do rażącego

naruszenia tych przepisów, skutkującego pozbawieniem obwinionego możliwości realizacji prawa uczestniczenia w rozprawie odwoławczej, co stanowiło zaś rażące naruszenie jego prawa do obrony (art. 4 k.p.s.w.).

W konsekwencji Sąd Najwyższy zdecydował o uchyleniu zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w T. w całości i przekazaniu sprawy temuż Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.